

J kapitola 6.

[1] Potom odešel Ježíš na druhý břeh Tiberiadského jezera v Galileji. [2] Šel za ním velký zástup, poněvadž viděli znamení, která činil na nemocných. [3] Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. [4] Byly blízko židovské svátky velikonoční. [5] Když se Ježíš rozhlédl a viděl, že k němu přichází četný zástup, řekl Filipovi: "Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?" [6] To však řekl, aby ho zkušel; sám totiž věděl, co chce učinit. [7] Filip mu odpověděl: "Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí, aby se na každého aspoň něco dostalo." [8] Řekne mu jeden z učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra: [9] "Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co je to pro tolik lidí!" [10] Ježíš řekl: "Ať se všichni posadí!" Na tom místě bylo mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. [11] Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdělil sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. [12] Když se nasýtli, řekl svým učedníkům: "Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo nazmar!" [13] Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů po jídle zbyly. [14] Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: "Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!" [15] Když Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho provolali králem, odešel opět na horu, zcela sám. [16] Když nastal večer, sestoupili jeho učedníci k moři, [17] vstoupili na loď a jeli na druhý břeh do Kafarnaum. Už se setmělo a Ježíš s nimi stále ještě nebyl. [18] Moře se vzdouvalo mocným náporům větru. [19] Když veslovali asi pětadvacet nebo třicet stadií, spatřili Ježíše, jak kráčí po moři a blíží se k lodi; zmocnil se jich strach. [20] On jim však řekl: "Já to jsem, nebojte se!" [21] Chtěli jej vzít na loď, a hned se loď ocitla u břehu, k němuž jeli. [22] Zástup zůstal na protějším břehu moře. Druhého dne si uvědomili, že tam byl jen jeden člun a že Ježíš na něj nevstoupil společně se svými učedníky, ale že učedníci odjeli sami. [23] Jiné čluny z Tiberiady však přistály nedaleko místa, kde jedli chléb, nad nímž Pán vzdal díky. [24] Když tedy zástup shledal, že Ježíš ani jeho učedníci tam nejsou, vstoupili na ty čluny a jeli ho do Kafarnaum hledat. [25] Když jej na druhém břehu moře našli, řekli mu: "Mistře, kdy ses sem dostal?" [26] Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, pravím vám, hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale proto, že jste jedli chléb a nasýtli jste se. [27] Neusilujte o pomíjějící pokrm, ale o pokrm zůstávající pro život věčný; ten vám dá Syn člověka, jemuž jeho Otec, Bůh, vtiskl svou pečeť." [28] Řekli mu: "Jak máme jednat, abychom konali skutky Boží?" [29] Ježíš jim odpověděl: "Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v toho, koho on poslal." [30] Řekli mu: "Jaké znamení učiníš, abychom je viděli a uvěřili ti? Co dokážeš?" [31] Naši otcové jedli na poušti manu, jak je psáno: "Dal jim jíst chléb z nebe." [32] Ježíš jim řekl: "Amen, amen, pravím vám, chléb z nebe vám nedal Mojžíš; pravý chléb z nebe vám dává můj Otec. [33] Neboť Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu." [34] Řekli mu: "Pane, dávej nám ten chléb stále!" [35] Ježíš jim řekl: "Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mně, nikdy nebude žíznit. [36] Ale řekl jsem vám: Viděli jste [mě], a přece nevěříte. [37] Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven, [38] neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal; [39] a jeho vůle jest, abych neztratil nikoho z těch, které mi dal, ale vzkřísil je v poslední den. [40] Neboť to je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já jej vzkřísím v poslední den." [41] Židé proti němu reptali, že řekl: "Já jsem chléb, který sestoupil z nebe". [42] A říkali: "Což tohle není Ježíš, syn Josefův? Vždyť známe jeho otce i matku! Jak tedy může říkat: "Sestoupil jsem z nebe"!" [43] Ježíš jim odpověděl: "Nereptejte mezi sebou! [44] Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřítáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den. [45] Je psáno v prorocích: "Všichni budou vyučeni od Boha". Každý, kdo slyšel Otce a vyučil se u něho, přichází ke mně. [46] Ne že by někdo Otce viděl; jen ten, kdo je u Boha, viděl Otce. [47] Amen, amen, pravím vám, kdo věří, má život věčný. [48] Já jsem chléb života. [49] Vaši Otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. [50] Toto je chléb, který sestupuje z nebe: kdo z něho jí, nezemře. [51] Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z toho chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa." [52] Židé se mezi sebou přeli: "Jak nám ten člověk může dát k jídlu své tělo?" [53] Ježíš jim řekl: "Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. [54] Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. [55] Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. [56] Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. [57] Jako mne poslal živý Otec a já mám život z Otce, tak i ten, kdo mne jí, bude mít život ze mne. [58] Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe - ne jako jedli vaši otcové, a zemřeli. Kdo jí tento chléb, živ bude navěky." [59] To řekl, když učil v synagóze v Kafarnaum. [60] Když to jeho učedníci slyšeli, mnozí z nich řekli: "To je hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?" [61] Ježíš poznal, že učedníci na to reptají, a řekl jim: "Nad tím se urážíte? [62] Což až uvidíte Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve? [63] Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamená. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život. [64] Ale někteří z vás nevěří." Ježíš totiž od počátku věděl, kteří nevěří a kdo je ten, který ho zradí. - [65] A řekl: "Proto jsem vám pravil, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce." [66] Od té chvíle ho mnoho jeho učedníků opustilo a už s ním nechodili. [67] Ježíš řekl Dvanácti: "I vy chcete odejít?" [68] Šimon Petr mu odpověděl: "Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. [69] A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží." [70] Ježíš jim odpověděl: "Nevyvolil jsem si vás dvanáct? A přece jeden z vás je ďábel." [71] Mínil Jidáše, syna Šimona Iškariotského. Ten ho totiž měl zradit, jeden z Dvanácti.